

కథాకల్ప

మల్లాది వెంకటకృష్ణమూర్తి

రెండో తప్ప

||| సోమనాథ్ జీవితంలో చేసిన ఏకైక తప్ప తన ఏదే రెండవ ఏట జ్యాలని పెళ్ళి చేసుకోవటం. ఆమె వయసు ఇరవై రెండు. ఒకానొక బుద్ధి గట్టి తిన్న మడియలో ఆమెని వివాహం చేసుకోవాలనుకున్నాడు. చేసుకున్నాడు.

తన జ్యాలపాఠశాల వ్యవహారాలు చూసుకోడానికి సోమనాథ్ తరచూ ఇతర పూజు వెళ్తుంటాళి. నాలుగైదు రోజులు తను దూరంగా

వున్నప్పుడు జ్యాల తన ఆఫీస్ మేనేజర్ తోనో, ఎదురింటి ఇంజనీర్ బావమరిదితోనో తిరుగుతోందనే గాధమైన నమ్మకం సోమనాథ్ లో ఏర్పడిపోయింది.

ఈ వయసులో ఇది ఆయనకో మానసిక బాధగా మారింది. తన అనుమానానికి అనేక కారణాలు వున్నాయి.

ఆలోచించి చివరికి ఓ నిర్ణయానికి వచ్చాడు.

ఓ ప్రయివేట్ డిటెక్టివ్ ఏజన్సీ

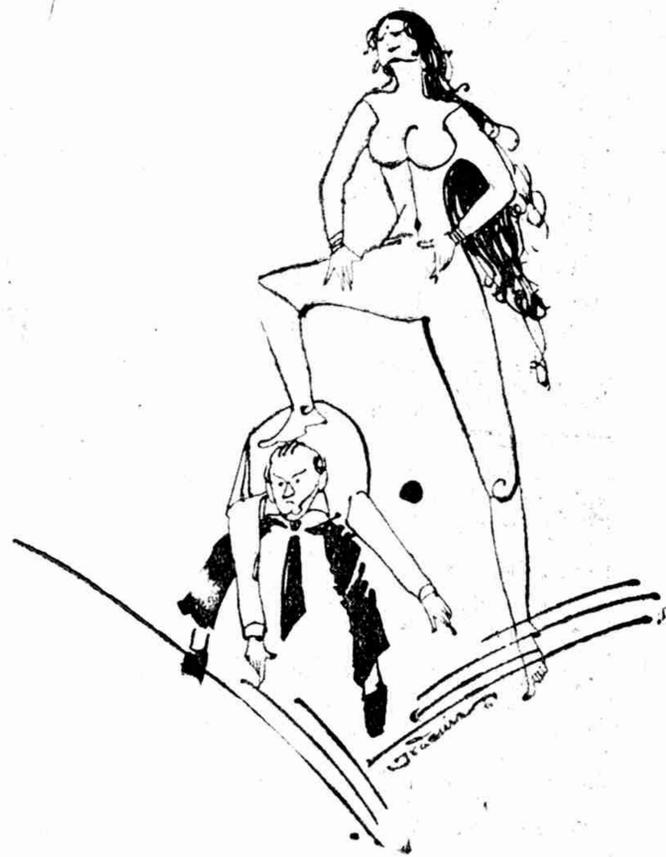
ఆఫీస్ కి వెళ్ళి జ్యాల ఫొటో ఇచ్చాడు. ఆమె కేలాస్ తన శంకిస్తున్నానన్న సంగతి చెప్పకుండా, నాలుగు రోజులపాటు ఆమె ఇరవై నాలుగంటలు కిసి పెట్టి, ఆమె దినచర్యని యదాతదంగా రిపోర్ట్ రాసి వ్యమని కోరాడు. రోజుకి రెండువందల రూపాయల చొప్పున నాలుగు రోజులకు ఎసిమిడివందల రూపాయలు చెల్లించాడు. ఈసారి వైజాగ్ కి సక్రింతిగా వెళ్ళాడు.

జ్యాల కేరక్టర్ లేనదని ఆ రిపోర్ట్ వల్ల రుజువువుతుంది. జ్యాలకి

సిద్ధంగా వుంది. దాన్ని దీసుకుని ఆటోలో ఇంటికి వచ్చి ఆటోలో దారిలో చంపాడు. సోమనాథ్ పూర్తి నేసే సరికి తను చేసిన రెండో తప్పు బోధపడింది.

మంగళవారం

రాత్రి ఏడింటిగానీ జ్యాల ఇంకా నిద్రలేచలేదు. మాచవనానికి రిజా మాట్లాడుకుంది, ఆఫీస్ మేనేజర్ యింటికి ఏడున్నరకి ఓ తారీ ఆ రిజాని ఎస్.ఆర్.ఆర్. కాలేజీకి కొద్దిగా ఇవతంగా గుడ్డేసింది ఆమెని వెంటిస్తున్న మా డిటెక్టివ్ వెంటనే ఆమెని హాస్పిటల్ లో చేర్పించక

ఆ రిపోర్ట్ చూపించి, సంబంధం తెంచేసుకోవలచుకున్నాడు.

అయిదో రోజు ఉదయం విజయవాడ చేరుకున్నాడు సోమనాథ్. రైల్వే స్టేషన్ నీచి సూసరి ఆ ప్రయివేట్ డిటెక్టివ్ ఏజన్సీ ఆఫీస్ కి వెళ్ళాడు.

"నే చెప్పిన పని చేశారా?" అడిగాడు.

చైవ్ చేసిన రిపోర్ట్ వున్న కవరు

పోతే వరణం తప్పేదకాడు.

బుధవారం

హాస్పిటల్ లోంచి కదలేదు మీ ఆఫీస్ మేనేజర్ వచ్చి నాలుగంటలు ఆమెతో కబుర్లు చెప్పి వెళ్ళాడు.

గురువారం

పరా... శుక్రవారం పరా : ఇవాళ మీ ఎదురింటి ఇంజనీర్ బావమరిది కూడా చూసి వెళ్ళాడు *